

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 5837/10 (2008)
Дана 28.01.2011. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, уз учешће судског саветника Славице Благојевић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца В. Ј. из Б., Ј.... бр. кога заступа Б. Н., адвокат из Б., улица. бр., ради поништаја решења туженог ЗАВОДА ЗА ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СВОЈИНУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Б., ул. бр., број од 10.10.2008. године, са заинтересованим лицем „К.“ д.о.о. из Б., ул. бр., коју заступа И. Ј., адвокат из Б., ул. бр., у предмету признања патента, у нејавној седници већа одржаној дана 28.01.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије од 18.12.2007. године, у ставу I је усвојен предлог В. Ј. из Б. и решење Завода број од 21.05.2001. године, којим је признат патент предузећу „К.“ д.о.о. из Б., бр., уписан у Регистар патента под бројем, за проналазак под називом „Систем за“, је делимично оглашено ништавим, тако да се оглашавају ништавим и бришу у целини први, други, четврти и пети патентни захтев. У став II је одлучено да у преосталом делу, који се односи на трећи и шести патентни захтев, предметно решење остаје и даље на снази. У ставу III је наложено да се подаци о делимичном оглашавању ништавим предметног решења, упишу у Регистар патената и по правоснажности решења објаве у Службеном гласилу Завода.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 12.11.2008. године, која је у том суду заведена под бројем У 7458/08, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због неправилно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да тужени у оспореном решењу није поступио по налогу из пресуде Врховног суда Србије, у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима, него је решење само допунио правним основом за службено лице које води предметни поступак, а није ценио поднесак тужиоца од 10.09.2008. године и приложене доказе битне за правилно решење спора. У поднеску од 13.01.2009. године, пуномоћник тужиоца је захтев тужбе определио тако што тражи да суд тужбу уважи и поништи став II и III оспореног решења, а предмет врати туженом на поновно одлучивање, или да тужбу уважи и донесе одлуку којом ће поништити став II и III оспореног решења.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 104/09), уступљени нерешени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2010. године, није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно одредби члана 29. став 1. истог Закона.

Решавајући управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), који се према одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), има применити у овом случају, те испитујући законитост оспореног решења у границама захтева тужбе, у складу са одредбом члана 39. став 1. истог Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и прилога тужбе у вези предмета ове управне ствари, тужбу одбио као неосновану.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужилац дана 12.06.2002. године, поднео предлог за оглашавање ништавим решења о признању патента број од 21.05.2001. године, којим је признато право на патент предузећу „К.“ д.о.о. из Б., уписан у Регистар патената под бројем, за проналазак под називом „Систем за“. У поднетом предлогу, који је заведен под бројем, тужилац као предлагач је навео да оспорени патент садржи решење које се не сматра проналаском по одредби члана 3. став 3. тачка 3. Закона о патентима, јер се односи на поступак обављања одређених послова везаних за, па је затражио да се решење о признању патента број од 21.05.2001. године, којим је признат патент предузећу „К.“ д.о.о. из Б. уписан у Регистар патената под бројем делимично огласи ништавим у делу који се односи на други и четврти патентни захтев применом одредбе члана 73. став 1. тачка 5. Закона о патентима. Иначе, патент (пријава патента број од године), односи се, по називу, на „Систем за Патент се штити са два независна и четири зависна захтева. Други патентни захтев је зависан и представља даљу разраду послова из првог патентног захтева. У том смислу, наведено је: „Пре извршења функција се врши припрема“, „Уносе се и припремају општи подаци за меч“, „Обрађују сви технички услови укључујући повезивање, фазирање и контролу сигнала“, што су послови које истовремено или

сукцесивно обављају људи. Трећим патентним захтевом штити се производ односно уређај, што се у смислу закона сматра проналаском. Истовремено техничко решење из овог патентног захтева је ново, јер није садржано у постојећем стању технике. Решење је инвентивно, јер у односу на позната решења, обраду статистичких података врши се само једним РС рачунаром, уместо више рачунара и пратеће опреме.

Одредбом члана 3. став 3. тачка 3. Закона о патентима („Службени лист СРЈ“ број 15/95 и 28/96) проналасцима се поред осталог, не сматрају планови, правила и поступци за обављање интелектуалних делатности, за играње игара или за обављање послова, као и програми рачунара.

Одредбом члана 73. став 1. тачка 1. истог закона надлежни савезни орган може огласити ништавим решење о признању патента, односно малог патента за све време трајања ових права, по службеној дужности или на предлог заинтересованог лица, ако утврди да у моменту доношења тог решења предмет заштите није проналазак у смислу члана 3. овог закона.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране законске одредбе, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем усвојио предлог тужиоца и решење туженог од 21.05.2001. године, делимично огласио ништавим, тако да је огласио ништавим и избрисао у целини из горе наведеног решења први и други патентни захтев, а у преосталом делу који се односи на трећи и шести патентни захтев, предметно решење је остало и даље на снази, налазећи да је првостепено решење у свему правилно и на закону засновано. Тужени орган је дао јасне разлоге, а које прихвата и овај суд да је првим патентним захтевом заштићена примена система и у том смислу овај патентни захтев противан је одредби члана 3. став 3. тачка 3. Закона о патентима, па како је други патентни захтев завистан и представља даљу разраду послова из првог патентног захтева, правилно је закључио тужени да други патентни захтев садржи поступак за обављање послова, што се сходно одредби члана 3. став 3. тачка 3. Закона о патентима не сматра проналаском, па се не може заштитити патентом. У ставу II оспореног решења тужени је одлучио да у преосталом делу који се односи на трећи и шести патентни захтев предметно решење остаје на снази јер трећим патентним захтевом се штити производ односно уређај, што се у смислу члана 3. став 3. тачка 3. Закона о патентима сматра проналаском, а техничко решење из овог патентног захтева је ново и није садржано у постојећем стању технике, док је шести патентни захтев зависан јер не приказује битну, већ приказује специфичну карактеристику и у свему се ослања на трећи независан патентни захтев, осим у вези

Правилно је тужени одлучио у ставу III оспореног решења, када је применом одредбе члана 65. Уредбе о поступку за признавање патента, односно малог патента („Службени лист СРЈ“ број 7/96) наложио да се подаци о делимичном оглашавању ништавим предметног решења Завода за интелектуалну својину од године, упишу у Регистар патената и по правоснажности решења објаве у службеном гласилу Завода.

Тужилац није навео ниједну нову околност, нити је пружио нове доказе који би били од значаја за другачију одлуку суда у овој управној ствари .

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), одлучио као у изреци пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана, 28. јануара 2011. године, III-4 У. 5837/10 (2008)

Записничар

Славица Благојевић, с.р.

Председник већа-судија

Сузана Гудураш, с.р.

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ИА